

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"H706 0." 764

Ἰδιωματικῆς—Διαποικιστικῆς

Х. ХРИΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 25 Μαΐου 1931

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΥΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΛΚ-ΠΑΣΙ

Εἶναι ἡ τρίτη, ἂν μὴ ἡ τετάρτη φορά, καθ' ἣν παρουσιάσθησαν ἐνταῦθα θησαυρομανεῖς μετέδοτεσθαι τὰς τοπογραφικὰς, ὑπὸ τοῦ εἰκοθυόμενου τῶν ὀφειλῶν ἔσχατος ὑπάρχον κεκρυμμένους θησαυροὺς, ἐκ τῶν συληθέντων ὑπὸ τοῦ ἐξασπατήσαντος τὸν Ἀλῆ—πασαν, στρατήρχου τοῦ Σουλτάν Μιχαήλου Χουρσέτ—πασα. ὥστε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀπορθήτου τότε φρουρίου τῶν Ἰωαννίνων, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐν τῇ Νήσῳ τῆς λίμνης Μονὴν τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ὅπου καὶ τὸν ἰδιολοφόνησε διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἐκεῖ ὀργάνων του.

Καὶ οἱ σήμερον ἐνεργούντες
ματαίως τὰς ἀνασκαφὰς ἡμε-
τέρας **Α. Χρηστείδου**, ἀπο-
σπάρτον ἄρχιετρον, κόρη πρὸ
αὐτοῦ **Πολωνοῦ** καὶ μητρὸς
Γεαννιώτισσας καὶ κ. **Γ. Γραμ-**
ματικὸς ἐλαύνοντα ὑπὸ τοῦ αὐ-
τοῦ ἐθνικοπατριῶν καὶ τῆς αὐτῆς
ἀντιπροξένου, ὅπως καὶ οἱ προ-
κάτοχοι τῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀνέβη
στυροῦ, δέ, ἀνακάλυψαν, εἴθε
γὰρ ἄνθρωποι, τιμωμένους σήμε-
ρον ἐν τῇ Ἀγορᾷ μας, ἀπὸ
3.60 δραχμῶν καὶ ὀλίγον, ἄλ-
λα δὲν θύ ἀργήσουσι καὶ οὕτως νὰ
ἀπάρουσι τὸν ἐσθλὸν των πρὸς ἐλπίαν
ποῦσθην, μετὰ τὴν σκληρὰν ἀπο-
γοήτευσιν ἐν τῇ καρδίᾳ των, καὶ
σθθίζουσι ὅλων των χρυσῶν των
ὀνείρων.

καὶ ἐπὶ εὐκαρίῳ ταύτῃ, ἔσπου-
σαν ἀπεσταλμένους συντάκτας ἄ-
θηναι^α κ' ὡς ἐφημερίδων, οἱ ὁ-
ποῖοι ἐκτός τοῦ νεαροῦ συμπο-
λίτου μας λογίου κ. Χρυσ. Εἰς
ὁρῇ ἀντιστοιχοῦντες τρεῖς ἄ-
θηναι^α κ' ὡς ἐφημερίδας αἱ «Ἑπεί-
δα», «Ἀκρόπολις» καὶ «Ἑρῶ-
την», νομίζω, ἐγέμισαν τὰς
στήλας τῶν ἐφημερίδων νῦν
τηλεγραφικῶς μὲ παραμύθια,
καὶ εὐφρανέντων δ' ἦσαν χρυσῶ
βιβλιανένων νομισμάτων, ὡς ἂν
τοῦ ὅμοιου, στοῶν ὑπογεγραμ-
μῶν ἀνεκδοκῆς πολεως κλ. τὴν δι-
σταμένην ἐκκλησίαν τοῦ Ἰαν-
νουαρίου, ψευδολογίας. Ἐν
νοεῖται ὅτι ὅλα τὰ Γε-
ννηνὰ ἀναγεννῶσκοντα τὰ τερα-
τώδη ταῖα ψευδολογήματα, ἔ-
σπασαν τὰ γέλοια ἐκ τῆς δημο-
σιογραφικῆς ταύτης θρασυτήτος,
εἰ, δὲ τῶν ἀπεσταλμένων δημο-
σιογράφων· τοῦτον, εἰς παρατή-
ρησιν μας, ἀπήντησαν ἀναδιδῶς·

—καὶ πῶς, ἄλλως; θὰ ἡδυνάμεθα νὰ πορευτέσθωμεν τὴν ἐνταύθα πειρασμένην μας; Ἄν ἐγγραφόμεν, οὐδεὶς ἔξω ἀνακαλύφθησαν τίποτε, καὶ οὕτως θ' ἀνακαλύφθωσιν, ὅπως εἶναι τὸ βέβαιον, ὅθεν θὰ ἐμέλθωμεν οὕτως μάλιν ἡμέραν σὺν Ἑσπέρῃ; θ' ἀνακαλύψωμεθα ἐνθὺς εἰς τὰς Ἀθήνας;

"Ὅς ἔλθωμεν ἦδη εἰς τὴν Ἰ
 στορίαν·
 Εὐρύς, μετὰ τὴν βολοφονίαν
 τοῦ Ἀλῆ—σας ἐν τῇ Μενίᾳ
 τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος τῆς
 Νήσου, ὅπως ἀπεφράμεν εἰς
 ἄρχῃν, ὁ Χουρσὶ—σας, ἡ
 μαλώτισαν, ὡς γωστόν, τὴν Λυ
 ρά—Βασίλειον καὶ τὸν Θανάση
 Βάγιαν, τοὺς μόνους ἀνθρώ
 πους τοῦ νῆους ὅτι δυνάτον νὰ

γινωρίζουν τὰς μυστικὰς κρύ-
πτας τῶν θρυλικῶν καταστάσεων
θησαυρῶν τοῦ Βεζύρη τῶν Ἰω-
αννίνων, καθὼς καὶ τὸν παρομοι-
ωδῶς πιστὸν καίμονον φύλλα κατὰ
ἐρημωθέντος φρουρίου **Φεχρήμ**
Τσαίμ, μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ
τῆς ἐμπέστον συνουσίας τοῦ ἐκ
τοῦ φρουρίου. Ἐπὶ τῶν τριῶν
τούτων ὁδηγούμενος ὁ **Χουρ-**
τήτ—πασις, εἶρε τοὺς ἐναπο-
μεινάντας ἐν τῷ φρουρίῳ θησαυ-
ροὺς, τῶν ὁποίων ἱκανὸν μέρος
εἶχεν ἐξοδῶσαι ὁ Ἅλῃς κατὰ
τὴν διεύρεσιν τοῦ ἐκρηγνόντος
μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ **Σουλτα-**
νου πολέμου, ὅστις ὡς γνωστὸν
ἐβήρκεσα δύο εἴη καὶ τινὰς μὴ
νας (1819—23) **Γανουαρίου**
(1822). Τοὺς εὐρεθέντας τοῦ-
τους θησαυροὺς, τῇ ὑποδείξει
τῆς **Κυρά**—**Βασιλικῆς** κυρίας,
νύμφης κατὰ τὸν ὅλον τῶν μυστι-
κῶν τοῦ Ἅλῃ, μετὰ τῆς καρδίας
τοῦ, ὁ **Χουρτήτ**, ἀφ' οὗ ἐκράνη-
σε τὸ μεγαλύτερον αὐτῶν με-
ρὸς, τὸ ὅπου ἐν διαμερίσει τῆς
θαλάσσης μετὰ τῶν **II I**, ὑπ' αὐτὸν,
ἄλλων **II** **Πασιχῶν**, ἀπέστειλεν
εἰς τὸν **Σουλτάνον**, ὅστις διώ-
κας πείσιν ἀργυρεῶν αἰς καταγ-
γελλαν πρὸς αὐτὸν τοῦ Ὀδυσεά-
ως Ἄνδρου τοῦ, ἔστειλε καὶ
τὸν ἀπεκαθάλισεν ἀναπολόγητον
ἐν Ἀλρίση.

Ἐρωτώμεν ἥδη·—Ἐδέξα σὺ μὲρον ἢ ἑαυρά·—Ἐπελίκῃ νά μὴ ἀποκαλύψῃ κρίτην τινά τῶν θῶν σπουρῶν τοῦ Ἀλή·—παισι εἰς τὸν Σπουρητή·—παισιαν· ἑα καὶ ποτα θά το ἡ θέσις τῆς ἀν ἀνεκαλύπτετο ἀρχώτερα ἡ κρίτην αὐτῇ, ἀπέναντι τοῦ Σουλτάνου·

Ἄρα εἶχε εἶχε συμφέρον ἡ
 βασις — Βασιλικὴ νὰ καταδείξῃ
 εἰς τὸν Χρυσῇ ὅλας τὰς κρύ-
 πτας, ἐν ὧς ὑπῆρχαν ἐναποταμί-
 αζομένη ὅλη ἡ χρηματικὴ περι-
 ουσία τοῦ Ἀλῆ, εἰς ἀξιομενίστη
 ὑπὲρ αὐτῆς, αὐτὸν τε καὶ τὸν κυ-
 ρίαρχον τῶν Βουλγιαν.

Ἡ Κυρά—Βασιλική, μετὰ
πολλὰς περιπετείας της, ἀπεστά-
λη, κρυφίως ὑπὸ τοῦ ἐξαγορά-
σαντος αὐτήν, διὰ τρίτου προ-
σώπου, Οἰκουμένην Ματταρα-
χείου, πωλουμένην ὡς δοῦλην,
εἰς τὸν Κύνθρινήτην τῆς Ἑλλά-
δος Καποδιστριαν (1828), ὃς
ἀποεῖς τῆς ἐβόρυσεν ἑ. α. πύργου
καί τινα προσδοφώρα χωράφια
ἐν τῷ παρὰ τὸ Μεσολόγγιον χω-
ρίῳ Κασοχῇ ἔθα ἔξῃς μετ' αὐ-
τοῦ 1844 καὶ 1845. (Ἡ Κυρά)

του 1845 νομίζω. Η Κυρία Βασιλική, έχουσα ἀδελφούς τὸν στρατηγὸν Γεώργιον Κήτησιον γωνιστὴν τοῦ Μισολογγίου καὶ τὸν Σίμω Κήτησιον, ἡ Σιμό—μπεην, δὲν θὰ ἀπέκλυπτε, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς της εἰς ἓνα ἢ καὶ τοὺς δύο ἀδελφούς της, τὴν ὑπαρξεν μυστικῆς κρύπτει, περιεχούσης μὲν τῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀλλή—παπα, ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη.

ΚΑΙ ΔΕ ΕΝΑ ΜΗΝ ΑΡΗΣΗ ΤΟΙ-
ΑΝ ΤΗΝ ΤΕΝΑ ΜΕΤΑΣΤΗΝ ΔΕΘΗΚΗΝ ΕΙ-
ΣΟΥΣ ΟΥΔΕΛΟΥΣ ΤΗΣ. ΕΙΔΕ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΕΡΑΙΩΤΟΝ. ΑΓΗΣΑΝ. ΠΑΤΕΡ-
ΤΗΣ ΔΕΣΤΗΜΟΥ ΔΕΣΤΗΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ
ΔΕΣΤΗΜΟΥ ΔΕΣΤΗΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ
ΑΓΗΣΑΝ. ΔΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΑΙΩΤΟΝ
ΑΠΟΔΕΙΞΕΣ ΟΤΙ ΔΕ ΟΥΔΕΛΟΥΣ ΟΥ

ἔχους καὶ ἐν τῷ φρουρίῳ τῶν Ἰωαννίνων τῶν θρυλικῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀλῆ—πασια;

Αὐτὰ λέγει ἡ Ἱστορία μετὰ
τῆς Λαοικῆς, οἱ δὲ διάφοροι
θησαυρομανεῖς, ἅς ἔρχονται πεί-
σιόδοξοι ἐνταῦθα, μὲ τὰ σχεδόν
γραφήματά των, καὶ ἅς ἐπέρχων-
ται πλήρεις ἀπαγορευτικῶς καὶ
πικρίας ἐνταῦθα. Ὁὐδένα δὲ λα-
ποῦν, ἐκτός τοῦ ἑαυτοῦ των!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΧ ΙΑΝΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοῦ; ζηλευτικέτους λε-
τουργου; τῆς Θείμδος, ὁ κ. Ἑλλας
Ἐλευθεριάδης, συνουδανόμενος ἐπὶ
τῆς μαγάλῃ; ἐκκμήσεως τῶν^α συ-
ναδέλφων του, καὶ τοῦ διηγροικου
Κόσμου, ὡ; καὶ ὀλοκλήρου τῆς Κο-
νονίας τῆς Ἑπερωτικῆς Πρωτευ-
ούσης, ὑπερετῶν ἀπὸ ἔτους καὶ πλέ-
ον ἐν τῇ Πρωτοδικαίῃ Ἰωνάνων
δικαιοτάτω προαχθεῖς εἰς ἀνταγρός
δρον, ἀνεχώρησαν ἥδη εἰς Πάτρος
Ἰπου ἐποποθαίτη.

'Ο κ. Ἐλευθερίου, καθ' ὅσον ἐδ
 διάστημα τῆς ἐνεσθίου παρανοήσε
 του πληρῆς προύπουον τιμώρητος
 πύθουκρως καὶ διρραστηριότητος
 τοῦ, διεκπεραιώσεως πλείστους διὰ
 δεικνύμενς ὑποθέσεις, ἐν οἷς καὶ τὴν με
 γάλην ὑπόθεσιν μεταξὺ τῶν κατόκτων
 τοῦ Δεκαῆ Χωρῶν τῆς Ἐπαρχίας
 Φλιασῶν κ.λ.β. ὡν Ἀγάδων, τῶν
 Φλιασῶν Ντεμῶν καὶ Σετῶν, καὶ
 τῶν κατόκτων τῶν ἀδελφῶν τῶν κατόκτων

σίας ἐκείνη ἡμέραν· Ἀγάθων ἐτ' 1861
 ἔλη τουρκικοκρατίας, ἐξήκολούθησεν
 ὕφαισταμένη μέχρη περὶ δύο μηνὸν
 δεξιὰ ἐξ ἐξόχου ἡ δικαιοσύνη ἀπόφα-
 σις, δι' ἧς ἀπαρτίφθησαν οἱ ἄδικοι
 καὶ παράνομοι ἀξιώσεις ἐκείν' Ἀγά-

διον Φιλιστιν. ἔπειτα κατεδυνά-
στευσαν 28 ἐν οἷῳ ἑλληνοχριστιανι-
κᾶς Κοινότητας ἀνθιδόξως, ὡς διήθη
ἐπίσκοποι τὴν παρὰφρεσίν αὐτῶν
ἐπιστολάτωντας διὰ τῆς βίβας τῶν δι-
πλων γεώμορον ἐπὶ 50- δία ἐπὶ
(1863—1913).

Ἡ διέλευσις ὄθεν τοῦ ἐκλεκτοῦ
τουτοῦ δικαστοῦ κ. Ἑλ. Ἐλευθερίου
ἀπὸ ἐντετυθουσιν ἀδόκη μέτην ὁ ἴδιος
εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου λαοῦ, ὁ
ἀποταλοῦν 28 ὅλα Κοινότητες τῶ
Δεκα ἔξ Χωρίων Φιλιατῶν.

ΕΠΙ τέλους βρέθηκαν αἱ προστά-
τες τῆς ὁδοῦ Πρεβέξης — Σαγιάδα
ὁ κ. Πανίδης μὲ τὸν «Κήρυκα τοῦ
ἀπὸ τὰ Γιάννινα, κ' οἱ κ. κ. Π. Τ.
λιας καὶ Ἀντ. Χατζηκωσταντινῆς
πρὸ τὴν Πρέβεξαν, κ' ἔτσι ἐσώθη
ἡ κα'υμένη αὐτὴ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ θά-
νατος καὶ τρομαρτοῦ ὁδοπύλου
Βέλλην καὶ Χρηστεοβόλην!

Δὲν ἀντρεῖσθε, ὅτι τὰ βατοῦ
τῆς τοῦ Διόλου, νὰ γὰρ τὸ
Κόσμο μὲ τέτοια χονδροειδῶστα
ψευδῆ σας;

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν συνδρομητῶν
τῆς «Ελευθερίας» ὅτι ἀπὸ τοῦ τρέ-
χοντος ἔτους αἱ συνδρομαὶ τοῦ Ἐσω-
τερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ εἶναι ἀπλη-
ροεῖαι, οἱ δὲ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμ-
μορφωθῶσι μὲ τὸ μέτρον μας, τοῦτο πα-
ρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ φύλλα
τοῦ, διὰ αὐτοὺς διαγραφώμεν.

Εἰδικῶς δὲ παρακαλοῦνται:
Οἱ ἐν Ζίτῃ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσσουν
τὰς ὑπολειπομένης συνδρομὰς εἰς τὸν αὐτὸ
θ. κ. Θεόδ. Κ. Προΰσον.

Οἱ ἐν Ἐάνθῃ εἰς κούε αὐτόθι Ἑμπο-
ρους Κουε Ἀδελφούς Βαλαβάνη.

Οἱ ἐν Ἀθήναις εἰς ἓνα ἐκ τῶν αὐτόθι,
κατὰ βούλησιν κ κ. Ἀθαν. Κορμυύδαν,
ἀρτοποιόν, [καὶ Χαρίλ. Πασχίδην Ἐμ-
ποράν.

Καὶ οἱ ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸν κ. Γεώργιον Δουγγαν ἄριστοπόν, καὶ Νικολαὺν Πασιδην.

META τὴν ἐν τῷ Ἀγίῳ Νικόλαῳ
ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, ἐτέθη ὁ
θαμβῆσις λίθος τοῦ Περιττέρου τῶν
Φθισκόντων εἰς τὸν χῶρον τοῦ πο-
λαιοῦ Γηροκομείου, παρουσὼν ἡ πα-
σὼν τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν,
καὶ δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὁ Σεβασμι-
ώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων
Συριζίδης ἐξεφώνησε θεομακάριν
τοῦ πάντοτε λόγον, ἐξ οὗ ἐγνώσθη ὅ-
τι ὁ ἅγιος Μακρυέννος Ἀ. Ὑ. ρες τῆς Νο-
τίου Ἀμερικῆς ἐγκαιροποιημένος συμ-
πολίτης μας κ. Ἀλκ. Β. Δάππας, ὁ-
δελφὸς τῶν ἐγκρίτων συμπολιτῶν
μας κ. κ. Γεώργ. Δάππα, καὶ Ἰω.
Δάππα καὶ τῶν Κῶν Ἰουλίος Ἀρό-
πη καὶ Ἑλένης Μέκιου, προσέφε-
ρεν 120 χιλιάδας δραχμὰς πρὸς τὴν
σκοπὴν τῆς ἀναγέρσεως τοῦ βυρῆ-
του τοῦτου. Ἰδρύματος.

— 9 —

ΧΘΕΣ ἀπελεύσθησαν ἐνταῦθα τὰ ἐγ-
καίνια τῆς Ἀγροικῆς Τραπεζίης, π-
ρὶ ὧν θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς
φύλλον.

—0—

ΠΑΝΗΡΟ ΟΡΟΥΜΕΘΑ ὅτι, ὄλγα ημῶν, μετὰ τὴν ἐν Βιέννη κατὰ τοῦ Ζώγου πόσειραν, συνελήφθη ἐν Φιλιάταις ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀρχὼν δ' ἀδελφοῦ τοῦ ἐκ τῶν δραστῶν τῆς ἀποικίας, Ἀλῆς Τσάμη κ. Ρετζέπης, καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς Ζωγκοὺς χωροφυλάκας τῶν ἐλληνοαλβανικῶν συνόρων. Οὗτος εὐρίσκето ἐν τῇ διατεταρτάτῃ Φιλιάταις, μέσων ἐξοντισμοῦ πνευμάτων, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν 1924, ὅτε ἐξεδιώχθη κατὰ τῶν Φολιτικῶν ἐξ Ἀλβανίας, ὑπὸ τοῦ τότε ἐλαττοῦ κατὰ τὴν γείτονιν Ἐπικρατείαν σημερινοῦ Καστωῦτος.

Είναι λυπηρόν ότι η Έλλας, η όποια ανέκαθεν υπήρξε το καταφύγιον πλείστον πολιτικών εξοριστών, των γειτονικών Ισλαμικών κρατών και εις έποχην καθ' ην, μισοχώρα τότε αυτή, των συνόρων της Μελανίας και της Άρτης, δεν έπαιξε το παρόντος έσουλου εις τους έχθρους το Καθεστώς του Χαμήτ, υποκείμενι στήρην απάναντι των αξιώσεων του Ζήγου παραβιάζονσα την παρομιώδη φιλοελληνίης, διά της παραδόσεως εις το δημόσιον του ενός φιλοελληνιζόμενου και αγνούτου προσώπου, του όποίου το μόνον έγκλημα είναι ότι ευχάνειαι αδελφός έν έκ των θρασυών της έν Βιέννην αποπειρώ. Καί δεν είναι παράδοξον ό μόνον πραγματικός θρασυής να άδωσθώ, κατά ν

